

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

23. februar 2005

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Justitsministeriets foreløbige nærhedsnotat vedrørende forslag til rådets rammeafgørelse om den europæiske straffedom og overførelse af domfældte mellem EU-medlemsstaterne.

Materialet er ligeledes oversendt til Folketingets Retsudvalg.

P. H. D. D.

Udenrigsministeren
Asiatisk Plads 2
1448 København K.

Dato: **17 FEB. 2005**
Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2005-356-0006
Dok.: CDH40114
+ bilag

Afsendt med
E-Post 17/2-05
JM0394

Kære udenrigsminister.

Vedlagt sender jeg et foreløbigt nærhedsnotat om et forslag til Rådets rammeafgørelse om den europæiske straffedom og overførelse af domfældte mellem EU-medlemsstaterne, som er fremsat af Østrig, Finland og Sverige. Jeg vedlægger endvidere kopi af forslaget samt af en ledsagende note hertil, idet jeg skal anmode om, at det samlede materiale oversendes til Folketingets Europaudvalg.

Materialet vil ligeledes blive oversendt til Folketingets Retsudvalg.

Med venlig hilsen

Lene Espersen

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2005-356-0006
Dok.: KKN40020

FORELØBIGT NÆRHEDSNOTAT

vedrørende forslag til Rådets rammeafgørelse om den europæiske straffedom og overførelse af domfældte mellem EU-medlemsstaterne

1. Formålet med forslaget

Østrig, Sverige og Finland har fremlagt et forslag til en rammeafgørelse om den europæiske straffedom og overførelse af domfældte mellem EU-medlemsstaterne. Forslaget er modtaget i Rådet i dansk sprogversion den 28. januar 2005.

Forslaget har – ifølge forslagsstillerne – til formål at sikre, at der vil kunne ske en gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af endelige fængselsdomme eller andre frihedsberøvende foranstaltninger mellem EU-medlemsstaterne.

Overførelse af domfældte til deres hjemland eller det land, som den domfældte har andre tætte forbindelser med, sigter mod at resocialisere disse personer og bygger på humanitære overvejelser.

Hovedelementerne i initiativet er:

- en grundlæggende forpligtelse for fuldbyrdelsesstaten til at acceptere domfældte statsborgere, personer med fast bopæl og personer med andre tætte forbindelser, når der ikke er særlige grunde til at afvise dem.
- ingen undersøgelse af kravet om dobbelt strafbarhed med hensyn til visse anførte forbry-

delser svarende til dem, der er indeholdt i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre.

- der kræves ikke samtykke fra den domfældte, medmindre den europæiske fuldbyrdelsesordre sendes til fuldbyrdelsesstaten på grund af den domfældtes tætte forbindelser med denne stat. Den domfældte skal dog af retfærdighedshensyn underrettes om konsekvenserne af overførelsen og skal, såfremt han befinder sig i udstedelsesstaten, have mulighed for at tilkendegive sin mening.
- anerkendelse af den endelige udenlandske fængselsdom eller anden frihedsberøvende foranstaltning på grundlag af en formular (den såkaldte europæiske fuldbyrdelsesordre).
- fastsættelse af tidsfrister for afgørelsen om den europæiske fuldbyrdelsesordre og for overførelsen af den domfældte til fuldbyrdelsesstaten.
- fuldbyrdelse af den endelige fængselsdom eller anden frihedsberøvende foranstaltning uden omsætning af retsfølgen; dommen kan kun tilpasses den maksimumsstraf, der gælder for en strafbar handling efter fuldbyrdelsesstatens nationale lovgivning, såfremt varigheden af straffen er uforenelig med fuldbyrdelsesstatens grundlæggende retsprincipper. Hvis selve sanktionen på grund af sin art ikke er forenelig med fuldbyrdelsesstatens lovgivning, kan den kompetente myndighed i denne stat ved en retlig eller administrativ afgørelse tilpasse sanktionen til den straf eller den foranstaltning, der efter denne stats lovgivning gælder for en strafbar handling af samme art. Denne straf eller foranstaltning skal ligge så tæt som muligt på den sanktion, udstedelsesstaten har idømt, dvs. at sanktionen ikke kan konverteres til en bøde. Den må ikke skærpe udstedelsesstatens sanktion.

Herudover kan det nævnes, at visse dele af den foreslåede rammeafgørelse også skal finde anvendelse på håndhævelsen af sanktioner, der er pålagt statsborgere i fuldbyrdelsesstaten eller personer bosat heri, hvis fuldbyrdelsesstaten gør deres overgivelse til udstedelsesstaten (i henhold til artikel 5, stk. 3, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre) betinget af, at den domfældte sendes tilbage til fuldbyrdelsesstaten for at afsone straffen. Det samme gælder, hvis fuldbyrdelsesstaten (i henhold til artikel 4, stk. 6 i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre) forpligter sig til selv at fuldbyrde den straf, som den europæiske arrestordre var baseret på.

Forslaget er fremlagt under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 1, litra a, hvoraf det fremgår, at fælles handling vedrørende retligt samarbejde i kriminalsager bl.a. omfatter fremme og fremskyndelse af samarbejdet om fuldbyrdelse af afgørelser mellem kompetente ministerier og retlige eller tilsvarende myndigheder i medlemsstaterne, og artikel 34, stk. 2, litra b, hvoraf det fremgår, at Rådet med henblik på at bidrage til opfyldelse af

Unionens målsætninger på initiativ af en medlemsstat eller Kommissionen kan vedtage rammeafgørelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

2. Forslagsstillernes vurdering af nærhedsprincippet

Forslagsstillerne har ikke i forslaget eller i den ledsagende note redegjort nærmere for forholdet til nærhedsprincippet.

3. Regeringens foreløbige vurdering af nærhedsprincippet

Regeringen finder på det foreløbige grundlag, at nærhedsprincippet er overholdt, da formålet med forslaget som nævnt er at sikre, at der vil kunne ske en gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af endelige fængselsdomme eller andre frihedsberøvende foranstaltninger mellem EU-medlemsstaterne.

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

Bruxelles, den 24. januar 2005 (28.01)

5598/05

LIMITE

COPEN 14

NOTE

fra: generalsekretariatet

til: Artikel 36-Udvalget

Tidl. dok. nr.: 5597/05 COPEN 13

Vedr.: Udkast til rammeafgørelse om den europæiske straffedom og overførelse
af domfældte mellem EU-medlemsstaterne

Hermed følger til delegationerne en note fra den østrigske, finske og svenske delegation med henblik på det uformelle møde i RIA-Rådet den 28.-29. januar 2005.

Note fra den østrigske, finske og svenske delegation**Udkast til rammeafgørelse om den europæiske straffedom og overførelse af domfældte mellem EU-medlemsstaterne**

Det Europæiske Råd i Tammerfors besluttede, at gensidig anerkendelse bør være hjørnestenen i det retlige samarbejde inden for EU på både det civilretlige og det strafferetlige område. Princippet bør gælde for såvel domme som andre afgørelser truffet af retlige myndigheder. Dette princip blev senest bekræftet af Det Europæiske Råd i Haag-programmet.

Inden for samarbejdet i kriminalsager er der i de seneste år blevet udarbejdet en række rammeafgørelser på grundlag af programmet for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager, jf. EFT C 12 af 15. januar 2001 (f.eks. rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre og rammeafgørelsen om indefrysning af formuegoder eller bevismidler).

Et område, hvor der kan gøres større fremskridt, vedrører gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af endelige fængselsdomme eller andre frihedsberøvende foranstaltninger i nationalstaten, den stat, hvor den domfældte har fast bopæl, eller den stat, som den domfældte har andre tætte forbindelser med. Derfor er det fastsat i Haag-programmet vedrørende styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union, som blev godkendt af Det Europæiske Råd den 5. november 2004, at programmet for foranstaltninger, som omfatter afgørelser i alle faser af de strafferetlige procedurer, som f.eks. fuldbyrdelse af endelige fængselsdomme eller andre frihedsberøvende foranstaltninger, bør suppleres, og man bør nærmere overveje yderligere forslag i den forbindelse (jf. punkt 3.3.1 i Haag-programmet).

I overensstemmelse med denne anmodning fra Det Europæiske Råd forelægger Østrig, Finland og Sverige hermed et initiativ til Rådets rammeafgørelse om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af endelige fængselsdomme eller andre frihedsberøvende foranstaltninger mellem EU-medlemsstaterne.¹

Overførelse af domfældte til deres hjemland eller det land, som den domfældte har andre tætte forbindelser med, sigter mod at resocialisere disse personer og bygger på humanitære overvejelser.

Dette initiativ bygger endvidere på den antagelse, at Europarådets eksisterende konventioner inden for fuldbyrdelse af endelige fængselsdomme eller andre frihedsberøvende foranstaltninger (navnlig konventionen om overførelse af domfældte af 21. marts 1983 og tillægsprotokollen hertil af 18. december 1997) ikke er tilstrækkelige, da de ikke forpligter nationalstaten til at acceptere de domfældte. Endvidere afhænger en overførelse med visse undtagelser af, om den domfældte giver sit samtykke. Disse instrumenter giver endvidere de kontraherende stater mulighed for at vælge mellem fortsat fuldbyrdelse af afgørelsen eller omsætning af retsfølgen. Den mulighed, som fuldbyrdesstaten har for at omsætte retsfølgen, synes at være uforenelig med princippet om gensidig anerkendelse som fastsat i Tammerfors-konklusionerne og Haag-programmet.

Hovedelementerne i initiativet er:

- en grundlæggende forpligtelse for fuldbyrdesstaten til at acceptere domfældt statsborgere, personer med fast bopæl og personer med andre tætte forbindelser, når der ikke er særlige grunde til at afvise dem
- ingen undersøgelse af kravet om dobbelt strafbarhed med hensyn til visse anførte forbrydelser svarende til dem, der er indeholdt i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre

¹ Initiativet findes i dok. 5597/05 COPEN 13.

- der kræves ikke samtykke fra den domfældte, medmindre den europæiske fuldbyrdelseordre sendes til fuldbyrdelsesstaten på grund af den domfældtes tætte forbindelser med denne stat. Den domfældte skal dog af retfærdighedshensyn underrettes om konsekvenserne af overførelsen og skal, såfremt han befinder sig i udstedelsesstaten, have mulighed for at tilkendegive sin mening
- anerkendelse af den endelige udenlandske fængselsdom eller anden frihedsberøvende foranstaltning på grundlag af en formular (den såkaldte europæiske fuldbyrdelsesordre)
- fastsættelse af tidsfrister for afgørelsen om den europæiske fuldbyrdelsesordre og for overførelsen af den domfældte til fuldbyrdelsesstaten
- domslandets fuldbyrdelse af den endelige fængselsdom eller anden frihedsberøvende foranstaltning uden omsætning af retsfølgen; dommen kan kun tilpasses den maksimumsstraf, der gælder for en strafbar handling efter fuldbyrdelsesstatens nationale lovgivning, såfremt varigheden af straffen er uforenelig med fuldbyrdelsesstatens grundlæggende retsprincipper.

Visse dele af den foreslåede rammeafgørelse finder også anvendelse på håndhævelsen af sanktioner, der er pålagt statsborgere i fuldbyrdelsesstaten eller personer bosat heri, hvis fuldbyrdelsesstaten gør deres overgivelse til udstedelsesstaten i henhold til artikel 5, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne betinget af, at den domfældte sendes tilbage til fuldbyrdelsesstaten for at afsone straffen. Dette samme gælder, hvis fuldbyrdelsesstaten i henhold til artikel 4, stk. 6 i rammeafgørelsen forpligter sig til selv at fuldbyrde den straf, som den europæiske arrestordre var baseret på. Ingen bestemmelser finder for øjeblikket anvendelse på fuldbyrdelse af sådanne straffe.

På grund af bl.a. det humanitære sigte med dette initiativ finder Østrig, Finland og Sverige, at det haster med gennemførelsen af det og foreslår, at det får højeste prioritet, så der kan opnås politisk enighed i første halvår af 2006.

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 24. januar 2005 (28.01)
(OR. en)**

5597/05

COPEN 13

INITIATIV

fra: den østrigske, finske og svenske delegation

af: 24. januar 2005

Vedr.: Udkast til Rådets rammeafgørelse om den europæiske fuldbyrdelsesordre og overførelse af domfældte mellem EU-medlemsstaterne

Hermed følger til delegationerne et initiativ fra den østrigske, finske og svenske delegation.

UDKAST

til

Rådets rammeafgørelse om den europæiske fuldbyrdelsesordre og overførelse af domfældte mellem EU-medlemsstaterne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 1, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativ fra Republikken Østrig, Republikken Finland og Kongeriget Sverige,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd godkendte på sit møde i Tammerfors den 15.-16. oktober 1999 princippet om gensidig anerkendelse, der bør være hjørnestenen i det retlige samarbejde inden for EU på både det civile retlige og det strafferetlige område.
- (2) Den 29. november 2000 vedtog Rådet i overensstemmelse med konklusionerne fra Tammerfors et program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager, og det gik i den forbindelse ind for at vurdere behovet for moderne mekanismer med henblik på gensidig anerkendelse af endelige straffedomme, der indebærer frihedsberøvelse (foranstaltning 14), samt for at udvide anvendelsesområdet for princippet om overførelse af domfældte, så det også finder anvendelse på personer med bopæl i en medlemsstat (foranstaltning 16).
- (3) Haag-programmet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i EU indfører pligt for medlemsstaterne til at gennemføre programmet for foranstaltninger, navnlig inden for fuldbyrdelse af endelige fængselsdomme.

- (4) Alle EU-medlemsstater har ratificeret Europarådets konvention om overførelse af domfældte af 21. marts 1983. Ifølge denne konvention kan overførelse til videre straffuldbyrdelse kun ske til det land, hvor den dømte er statsborger, og kun med den dømtes og de involverede staters samtykke. Tillægsprotokollen til denne konventionen af 18. december 1997, ifølge hvilken der på bestemte betingelser kan ske overførelse uden den pågældendes samtykke, er ikke ratificeret af samtlige medlemsstater. Ingen af instrumenterne indeholder nogen principiel forpligtelse til at overtage domfældte personer med henblik på fuldbyrdelse af en straf eller anden foranstaltning.
- (5) I forholdet mellem medlemsstaterne, der er præget af en særlig gensidig tillid til de øvrige medlemsstaters retssystemer, bør man gå ud over Europarådets eksisterende instrumenter vedrørende overførelse af fuldbyrdelse af straffedomme. Det bør fastsættes, at fuldbyrdelsesstaten er principielt forpligtet til at overtage egne statsborgere og personer med fast lovligt ophold på dens område, som ved en endelig dom i en anden medlemsstat er idømt en frihedsstraf eller en frihedsberøvende foranstaltning uafhængigt af de pågældendes samtykke, medmindre der foreligger bestemte grunde til at afslå dette.
- (6) Overførelse til det land, hvor den dømte er statsborger, hvor han har lovligt ophold, eller som han har anden tæt tilknytning til, med henblik på fuldbyrdelse af en straf eller anden foranstaltning, fremmer den dømtes sociale reintegration.
- (7) Denne rammeafgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og principper, som er anerkendt i artikel 6 i traktaten, og som afspejles i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig kapitel VI. Intet i denne rammeafgørelse kan fortolkes som et forbud mod at nægte at fuldbyrde en afgørelse, hvis der er objektive grunde til at formode, at sanktionen er idømt med det formål at straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde.
- (8) Denne rammeafgørelse er ikke til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige regler om retten til en retfærdig rettergang, foreningsfrihed, pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier -

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved

- a) "europæisk fuldbyrdelsesordre": en afgørelse truffet af en kompetent myndighed i udstedelsesstaten med det formål at fuldbyrde en retskraftig sanktion, som en domstol i denne stat har idømt en fysisk person
- b) "sanktion": en tidsbegrænset eller tidsubegrænset frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning, som er idømt af en domstol i en straffesag på grund af en strafbar handling
- c) "udstedelsesstat": den medlemsstat, i hvilken der er udstedt en europæisk fuldbyrdelsesordre
- d) "fuldbyrdelsesstat": den medlemsstat, til hvilken en europæisk fuldbyrdelsesordre er fremsendt med henblik på fuldbyrdelse.

Artikel 2

Udpegelse af de kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat meddeler Generalsekretariatet for Rådet, hvilken eller hvilke myndigheder der i henhold til dens nationale lovgivning har kompetence i henhold til denne rammeafgørelse, når medlemsstaten er henholdsvis udstedelsesstat eller fuldbyrdelsesstat.
2. Uanset artikel 4 kan en medlemsstat, hvis det er nødvendigt på grund af dens interne kompetencefordeling, udpege en eller flere centrale myndigheder som ansvarlige for den administrative fremsendelse og modtagelse af den europæiske fuldbyrdelsesordre samt til at bistå de kompetente myndigheder.

3. Generalsekretariatet for Rådet stiller de modtagne oplysninger til rådighed for alle medlemsstaterne og for Kommissionen.

Artikel 3

Formål

1. Denne rammeafgørelse har til formål at fastsætte reglerne for, hvordan en medlemsstat på sit område anerkender og fuldbyrder en sanktion omhandlet i artikel 1, litra b), som er idømt i en anden medlemsstat, uanset om fuldbyrdelsen allerede er indledt.
2. Denne rammeafgørelse finder anvendelse, hvis domfældte befinder sig i udstedelsesstaten eller i fuldbyrdelsesstaten.
3. a) Følgende artikler i rammeafgørelsen finder også anvendelse på fuldbyrdelse af sanktioner, når personen på grundlag af en betingelse omhandlet i artikel 5, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurene for overgivelse mellem medlemsstaterne¹ sendes tilbage til fuldbyrdelsesstaten for der at afsone den frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning, han er blevet idømt i udstedelsesstaten:
 - Artikel 1: Definitioner
 - Artikel 2: Udpegelse af de kompetente myndigheder
 - (Artikel 4, stk. 3-6: Fremsendelse af den europæiske fuldbyrdelsesordre)
 - (Artikel 6: Den europæiske fuldbyrdelsesordres form og indhold)
 - Artikel 8: Anerkendelse og fuldbyrdelse af en europæisk fuldbyrdelsesordre og frister
 - (Artikel 10: Afgørelse om den europæiske fuldbyrdelsesordre og frister)
 - (Artikel 11: Overførelse af personer)

¹ EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1-20.

- Artikel 12: Transit
- Artikel 13: Den lovgivning, der finder anvendelse på fuldbyrdelsen
- Artikel 15: Amnesti, benådning, fornyet prøvelse
- (Artikel 16: Underretning fra udstedelsesstaten)
- Artikel 17, litra a), c), d), e) og f): Underretning fra fuldbyrdesstaten
- Artikel 18: Følgerne af overførelse af den domfældte
- Artikel 19: Omkostninger
- Artikel 20: Forbindelsen med andre aftaler og ordninger
- Artikel 21: Gennemførelse
- Artikel 22: Ikrafttræden

b) Følgende artikler i rammeafgørelsen finder også anvendelse på fuldbyrdelse af sanktioner, når fuldbyrdesstaten i henhold til artikel 4, stk. 6, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre og om procedurene for overgivelse mellem medlemsstaterne forpligter sig til at fuldbyrde sanktionen:

- Artikel 1: Definitioner
- Artikel 8: Anerkendelse og fuldbyrdelse af en europæisk fuldbyrdesordre
- Artikel 12: Transit
- Artikel 13: Den lovgivning, der finder anvendelse på fuldbyrdelsen
- Artikel 15: Amnesti, benådning, fornyet prøvelse
- Artikel 17, litra c), d), e) og f): Underretning fra udstedelsesstaten
- Artikel 18: Følgerne af overførelse af den domfældte
- Artikel 19: Omkostninger
- Artikel 20: Forbindelsen med andre aftaler og ordninger

- Artikel 21: Gennemførelse
- Artikel 22: Ikrafttræden.

Den stat, der udstedte den europæiske arrestordre, giver fuldbyrdelsesstaten de oplysninger, der er indeholdt i en europæisk fuldbyrdelsesordre. De kompetente myndigheder kommunikerer direkte med hinanden om spørgsmål, der vedrører dette stykke.

4. Denne rammeafgørelse indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 4

Fremsendelse af den europæiske fuldbyrdelsesordre

1. En europæisk fuldbyrdelsesordre vedrørende en sanktion som omhandlet i artikel 1, litra b), kan sendes til de i artikel 2, stk. 1, omhandlede myndigheder i en medlemsstat, hvor den fysiske person, der er idømt sanktionen, er statsborger, hvor han har fast lovligt opholdssted, eller som han har anden tæt tilknytning til. I sidstnævnte tilfælde fremsendes den europæiske fuldbyrdelsesordre kun, hvis domfældte har givet sit samtykke. Fuldbyrdsstaten kan også på eget initiativ anmode udstedelsesstaten om at fremsende en europæisk fuldbyrdelsesordre. Den domfældte kan anmode de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten eller fuldbyrdelsesstaten om at indlede en procedure i medfør af denne rammeafgørelse.
2. Den europæiske fuldbyrdelsesordre fremsendes ikke, hvis den person, der er idømt sanktionen, har fast lovligt opholdssted i udstedelsesstaten, medmindre den domfældte giver sit samtykke til at blive overført, eller medmindre afgørelsen eller en administrativ afgørelse truffet i henhold til denne afgørelse indeholder en udvisnings- eller udsendelsesforanstaltning eller anden foranstaltning, som ikke tillader personen at blive på udstedelsesstatens område, efter at sanktionen er fuldbyrdet.

3. Det er ingen hindring for at fremsende en europæisk fuldbyrdelsesordre, at der foruden den i artikel 1, litra b) omhandlede sanktion for den handling, som ligger til grund for den europæiske fuldbyrdelsesordre, også blev idømt en bøde, som den domfældte endnu ikke har betalt. Fuldbyrdelse af bøden i en anden medlemsstat sker i henhold til de relevante bestemmelser på området, som gælder mellem medlemsstaterne.
4. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender den europæiske fuldbyrdelsesordre direkte til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten ved hjælp af ethvert middel, som efterlader et skriftligt spor, og på en sådan måde, at fuldbyrdelsesstaten kan fastslå ægtheden. Alle officielle meddelelser fremsendes ligeledes direkte mellem de nævnte kompetente myndigheder.
5. Udstedelsesstaten sender kun den europæiske fuldbyrdelsesordre vedrørende en person til én fuldbyrdelsesstat ad gangen.
6. Hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten ikke har kendskab til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten, foretager den de nødvendige undersøgelser, navnlig gennem det europæiske retlige netværks kontaktpunkter¹, for at indhente oplysning herom fra fuldbyrdelsesstaten.
7. Hvis en myndighed i fuldbyrdelsesstaten, som modtager en europæisk fuldbyrdelsesordre, ikke har kompetence til at anerkende den og træffe de nødvendige foranstaltninger til at fuldbyrde den, sender den på embeds vegne den europæiske fuldbyrdelsesordre videre til den kompetente myndighed og underretter den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom.

¹ Rådets fælles aktion 98/428/RIA af 29. juni 1998 om oprettelse af et europæisk retligt netværk (EFT L 191 af 7.7.1998, s. 4).

Artikel 5

Høring og underretning af den domfældte

1. Når den domfældte befinder sig i udstedelsesstaten, skal han, hvis det er muligt, have lejlighed til at give sin holdning til kende mundtligt eller skriftligt, før der udstedes en europæisk fuldbyrdelsesordre. Samtykke fra den pågældende er ikke påkrævet for at fremsende den europæiske fuldbyrdelsesordre, jf. dog artikel 4, stk. 1, andet punktum. Hans holdning skal dog indgå i overvejelserne, når der træffes afgørelse om, hvorvidt den europæiske fuldbyrdelsesordre skal udstedes, og i givet fald til hvilken fuldbyrdelsesstat den skal sendes.
2. Når den domfældte befinder sig i udstedelsesstaten, underretter denne stats kompetente myndighed den pågældende om konsekvenserne af at blive overført til fuldbyrdelsesstaten. Når den domfældte befinder sig i fuldbyrdelsesstaten, er det denne stats kompetente myndighed, der giver denne underretning, når dette kræves i retfærdighedens interesse.

Artikel 6

Den europæiske fuldbyrdelsesordres form og indhold

1. Den europæiske fuldbyrdelsesordre skal indeholde de oplysninger, der er nævnt i formularen i bilaget. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten bekræfter oplysningernes rigtighed og undertegner fuldbyrdelsesordren.
2. Den europæiske fuldbyrdelsesordre oversættes til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i fuldbyrdelsesstaten. En medlemsstat kan i forbindelse med vedtagelsen af denne rammeafgørelse eller senere, ved indgivelse af en erklæring til Generalsekretariatet for Rådet, meddele, at den accepterer en oversættelse til et eller flere andre af EU-institutionernes officielle sprog.

Artikel 7

Anvendelsesområde

1. Følgende lovovertrædelser som defineret i udstedelsesstatens lovgivning medfører anerkendelse og fuldbyrdelse af en europæisk fuldbyrdelsesordre på de betingelser, der er fastsat i denne rammeafgørelse, og uden kontrol af dobbelt strafbarhed, hvis de i udstedelsesstaten kan straffes med frihedsstraf eller en frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år:

- deltagelse i en kriminel organisation
- terrorisme
- menneskehandel
- seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
- bestikkelse
- svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser
- hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold
- falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
- internetkriminalitet
- miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
- menneskesmugling
- forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse

- ulovlig handel med menneskevæv og -organer
- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret eller væbnet tyveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- forfalskning af betalingsmidler
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre væksthæmmende stoffer
- ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
- ulovlig handel med stjålne motorkøretøjer
- voldtægt
- forsætlig brandstiftelse
- strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- skibs- eller flykapring
- sabotage.

2. Rådet kan til enhver tid, med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet på betingelserne i artikel 39, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, beslutte at tilføje andre kategorier af overtrædelser til listen i stk. 1. Rådet overvejer i lyset af den rapport, som det får forelagt i medfør af artikel 21, stk. 4, om listen skal udvides eller ændres.

3. For andre end de i stk. 1 nævnte lovovertrædelser kan fuldbyrdesstaten lade anerkendelse og fuldbyrdelse af en europæisk fuldbyrdesordre være betinget af, at den vedrører handlinger, som udgør en overtrædelse efter fuldbyrdesstatens lovgivning, uanset gerningsindholdet eller den retlige beskrivelse af det.

Artikel 8

Anerkendelse og fuldbyrdelse af en europæisk fuldbyrdesordre

1. De kompetente myndigheder i fuldbyrdesstaten anerkender uden yderligere formaliteter en europæisk fuldbyrdesordre, der er fremsendt i henhold til artikel 4, og træffer omgående alle nødvendige foranstaltninger til fuldbyrdelse af denne, medmindre den kompetente myndighed beslutter at påberåbe sig en af de i artikel 9 nævnte grunde til at undlade anerkendelse eller fuldbyrdelse.
2. Hvis sanktionen på grund af sin varighed ikke er forenelig med grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdesstaten, kan den kompetente myndighed i denne stat træffe beslutning om at tilpasse sanktionen til det maksimale niveau for en strafbar handling efter denne stats nationale lovgivning.
3. Hvis sanktionen på grund af sin art ikke er forenelig med fuldbyrdesstatens lovgivning, kan den kompetente myndighed i denne stat ved en retlig eller administrativ afgørelse tilpasse sanktionen til den straf eller den foranstaltning, der efter denne stats lovgivning gælder for en strafbar handling af samme art. Denne straf eller foranstaltning skal ligge så tæt som muligt på den sanktion, udstedelsesstaten har idømt, dvs. at sanktionen ikke kan konverteres til en bødestraf. Den må ikke skærpe udstedelsesstatens sanktion.

4. Hvis den europæiske fuldbyrdelsesordre også er udstedt for handlinger, som ikke er omfattet af artikel 7, stk. 1, og fuldbyrdelsesstaten nægter at anerkende og fuldbyrde den europæiske fuldbyrdelsesordre i relation til disse i medfør af artikel 9, stk. 1, litra b), skal den anmode udstedelsesstaten om at få oplyst, hvilken del af sanktionen der vedrører de pågældende handlinger. Når fuldbyrdelsesstaten har modtaget disse oplysninger, kan den nedsætte sanktionen med den del, som udstedelsesstaten giver oplysning om.

Artikel 9

Grunde til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten kan afslå at anerkende og fuldbyrde den europæiske fuldbyrdelsesordre, hvis
 - a) der allerede er truffet afgørelse vedrørende den pågældende person for de samme handlinger i fuldbyrdelsesstaten eller i en anden stat end udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten, forudsat at denne afgørelse i sidstnævnte tilfælde er fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes i henhold til udstedelsesstatens lovgivning
 - b) denne i et af de i artikel 7, stk. 3, omhandlede tilfælde vedrører handlinger, der ikke udgør en lovovertrædelse efter fuldbyrdelsesstatens lovgivning; for så vidt angår skatter, afgifter, told og valutahandel kan fuldbyrdelse af en europæisk fuldbyrdelsesordre dog ikke afslås med den begrundelse, at fuldbyrdelsesstatens lovgivning ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme typer regler om skatter, afgifter, told og valutahandel som udstedelsesstatens lovgivning
 - c) afgørelsen ikke kan fuldbyrdes på grund af forældelse i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning, såfremt den europæiske fuldbyrdelsesordre vedrører handlinger, der falder ind under fuldbyrdelsesstatens kompetence i henhold til denne stats egen lovgivning

- d) den europæiske fuldbyrdelsesordre vedrører en fysisk person, som i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning på grund af sin alder ikke kan gøres strafferetligt ansvarlig for de handlinger, der ligger til grund for den europæiske fuldbyrdelsesordre
 - e) der på det tidspunkt, hvor den kompetente myndighed modtog den europæiske fuldbyrdelsesordre i medfør af artikel 4, stk. 1, mangler at blive fuldbyrdet mindre end fire måneder af sanktionen
 - f) personen ikke indvilger i fremsendelsen af den europæiske fuldbyrdelsesordre, og denne er blevet udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en sanktion, der er blevet idømt ved en afgørelse truffet in absentia, såfremt den pågældende ikke er blevet indstævnt personligt eller ikke er blevet underrettet på anden måde om tid og sted for retssagen, som førte til afgørelsen in absentia, eller hvis personen ikke over for en kompetent myndighed har tilkendegivet, at vedkommende ikke anfægter sagen
 - g) den fysiske person, over for hvem den europæiske fuldbyrdelsesordre er blevet udstedt, hverken er statsborger i eller har fast lovligt ophold i fuldbyrdelsesstaten eller har tæt tilknytning til denne stat.
2. I de i stk. 1, litra a), f) og g), omhandlede tilfælde hører den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på en hvilken som helst relevant måde, inden den beslutter ikke at anerkende og fuldbyrde en europæisk fuldbyrdelsesordre, og anmoder den i givet fald om straks at meddele de nødvendige supplerende oplysninger.

Artikel 10

Afgørelse om den europæiske fuldbyrdelsesordre og frister

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten beslutter snarest muligt og under alle omstændigheder inden tre uger efter modtagelsen af den europæiske fuldbyrdelsesordre, hvorvidt denne vil blive fuldbyrdet.

2. Hvis det undtagelsesvis viser sig umuligt at træffe afgørelse om fuldbyrdelse af den europæiske fuldbyrdelsesordre inden for den i stk. 1 fastsatte frist, underretter den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom og om grundene hertil. I så fald træffes afgørelsen snarest muligt.

Artikel 11

Overførelse af personer

1. Hvis en person, over for hvem der er udstedt en europæisk fuldbyrdelsesordre, befinder sig i udstedelsesstaten, overføres den pågældende til fuldbyrdelsesstaten så hurtigt som muligt på et tidspunkt, der aftales mellem de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten.
2. Personen overføres senest to uger efter, at den endelige afgørelse om at fuldbyrde den europæiske fuldbyrdelsesordre er truffet.
3. Hvis det af uforudsigelige grunde ikke er muligt at overføre personen inden for den i stk. 2 fastsatte frist, kontakter de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten straks hinanden og aftaler en ny dato for overførelsen.
4. Overførelsen kan undtagelsesvis udsættes midlertidigt af tungtvejende humanitære grunde, f.eks. hvis der er vægtige grunde til at antage, at den klart ville bringe den eftersøgte liv eller helbred i fare. Overførelsen skal finde sted, så snart disse grunde ikke længere foreligger. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten herom, og de aftaler en ny dato for overførelsen.

Artikel 12

Transit

1. Hver medlemsstat tillader transit gennem sit territorium af en domfældt, der skal overføres til fuldbyrdelsesstaten, forudsat at den har modtaget oplysning om:
 - a) identiteten og nationaliteten på den person, der er omfattet af en europæisk fuldbyrdelsesordre
 - b) hvorvidt der foreligger en europæisk fuldbyrdelsesordre
 - c) arten og en retlig beskrivelse af den lovovertrædelse, der ligger til grund for den europæiske fuldbyrdelsesordre
 - d) omstændighederne ved lovovertrædelsen, herunder tid og sted.
2. Transitanmodningen og de i stk. 1 nævnte oplysninger kan meddeles på en hvilken som helst måde, der kan efterlade et skriftligt spor. Transitmedlemsstatens afgørelse, der skal træffes som et prioriteret anliggende og senest én uge efter, at den har modtaget anmodningen, meddeles på samme måde.
3. Der kræves ikke nogen transitanmodning i forbindelse med flyrejser uden planlagt mellemlanding. Finder der imidlertid en uforudset landing sted, giver udstedelsesstaten de i stk. 1 nævnte oplysninger.

Artikel 13

Den lovgivning, der finder anvendelse på fuldbyrdelsen

1. Fuldbyrdelsesstatens lovgivning finder anvendelse på fuldbyrdelsen af en europæisk fuldbyrdelsesordre på samme måde som på en sanktion idømt i fuldbyrdelsesstaten. Det tilkommer fuldbyrdelsesstatens myndigheder at træffe afgørelse om fuldbyrdelsesprocedurerne og fastlægge alle foranstaltninger i forbindelse hermed, herunder grundene til prøveløsladelse, jf. dog stk. 2 og 3.

2. Den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten fradrager enhver periode med frihedsberøvelse afsonet i udstedelsesstaten eller i en anden stat i forbindelse med den sanktion, for hvilken den europæiske fuldbyrdsordre er udstedt, i den samlede varighed af den periode, der skal afsones i fuldbyrdsstaten.
3. Medmindre andet er aftalt mellem udstedelsesstaten og fuldbyrdsstaten, kan den domfældte person løslades på prøve, når sammenlagt mindst halvdelen af sanktionen er fuldbyrdet i udstedelsesstaten og fuldbyrdsstaten.
4. Ved alle afgørelser om prøveløsladelse skal der også tages hensyn til de bestemmelser i udstedelsesstatens nationale lovgivning, som denne har angivet, og hvorefter personen har ret til at blive prøveløsladt på et bestemt tidspunkt.

Artikel 14

Specialitetsregel

1. En person, der er overført til fuldbyrdsstaten i medfør af denne rammeafgørelse, kan ikke retsforfølges, idømmes straf eller på anden måde tilbageholdes for andre inden overførelsen begåede lovovertrædelser end den, for hvilken den pågældende er overført, jf. dog stk. 2.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:
 - a) hvis den pågældende efter at have haft mulighed for at forlade fuldbyrdsstatens område har undladt dette inden for 45 dage efter den endelige løsladelse eller er vendt tilbage til denne medlemsstats område efter at have forladt det
 - b) hvis lovovertrædelserne ikke kan straffes med frihedsberøvelse
 - c) hvis retsforfølgningen ikke medfører anvendelse af en foranstaltning, der begrænser den pågældendes personlige frihed

- d) hvis den pågældende vil blive pålagt en straf eller en foranstaltning, der ikke indebærer frihedsberøvelse, herunder bødestraf eller en anden foranstaltning, der måtte træde i stedet for bøde, også selv om denne straf eller foranstaltning begrænser den pågældendes personlige frihed
 - e) hvis den pågældende har givet sit samtykke til at blive overført
 - f) hvis den pågældende efter overførelsen udtrykkeligt giver afkald på anvendelse af specialitetsreglen for specifikke lovovertrædelser, der er begået inden overførelsen. Afkaldet skal afgives til de kompetente judicielle myndigheder i fuldbyrdelsesstaten og føres til protokols i overensstemmelse med denne stats nationale lovgivning. Afkaldet skal indhentes på en sådan måde, at det fremgår, at den pågældende frivilligt har givet det med fuldt kendskab til følgerne. Med henblik herpå har han ret til juridisk bistand
 - g) hvis udstedelsesstaten giver sit samtykke i henhold til stk. 3.
3. Anmodningen om samtykke skal indgives til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre og om procedurene for overgivelse mellem medlemsstaterne og ledsaget af en oversættelse som anført i dennes artikel 8, stk. 2. Samtykke skal gives, når den lovovertrædelse, for hvilken der er anmodet om samtykke, i sig selv giver anledning til overgivelse i henhold til den nævnte rammeafgørelse. Afgørelsen skal træffes senest 30 dage efter modtagelse af anmodningen. Fuldbyrdelsesstaten skal i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 5 i den nævnte rammeafgørelse, give de deri fastsatte garantier.

Artikel 15

Amnesti, benådning, fornyet prøvelse

1. Amnesti og benådning kan indrømmes af både udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten.
2. Kun udstedelsesstaten kan tage stilling til en anmodning om fornyet prøvelse af afgørelsen om idømmelse af den sanktion, der skal fuldbyrdes i henhold til denne rammeafgørelse.

Artikel 16

Underretning fra udstedelsesstaten

1. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten om enhver beslutning eller foranstaltning, der medfører, at sanktionen med omgående virkning eller inden for en bestemt frist ikke længere er eksigibel.
2. Fuldbyrdesstaten indstiller fuldbyrdelsen af sanktionen, så snart den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter den om en sådan beslutning eller foranstaltning.

Artikel 17

Underretning fra fuldbyrdesstaten

Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på en hvilken som helst måde, der efterlader et skriftligt spor,

- a) om, at den europæiske fuldbyrdesordre er blevet fremsendt til den kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 4, stk. 6
- b) om enhver beslutning om at afslå at anerkende og fuldbyrde den europæiske fuldbyrdesordre i overensstemmelse med artikel 9 og om begrundelsen for beslutningen
- c) om, at sanktionen er blevet tilpasset i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2 eller 3, og om begrundelsen for beslutningen
- d) om, at ordren ikke er blevet fuldbyrdet, helt eller delvist, af de i artikel 8, stk. 4, artikel 13, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, anførte grunde - og om begrundelsen for beslutningen - samt om, at den, såfremt dele af ordren ikke er blevet fuldbyrdet af den i artikel 8, stk. 4, omhandlede grund, anmoder om at få oplyst, hvilken del af sanktionen der vedrører de pågældende handlinger
- e) om, at den pågældende person ikke har påbegyndt afsoningen uden begrundelse

- f) om domfældtes flugt fra fængslet, før afsoningen er afsluttet
- g) om fuldbyrdelsen af sanktionen, så snart afsoningen er afsluttet.

Artikel 18

Følgerne af overførelse af den domfældte

1. Udstedelsesstaten må efter overførelse af personen ikke foretage videre fuldbyrdelse af den sanktion, der ligger til grund for en europæisk fuldbyrdelsesordre, der er fremsendt i henhold til artikel 4, jf. dog stk. 2.
2. Retten til at fuldbyrde sanktionen overgår på ny til udstedelsesstaten, hvis fuldbyrdelsesstaten underretter den om, at afgørelsen ikke er blevet fuldbyrdet, helt eller delvist, i medfør af artikel 8, stk. 4, artikel 15, stk. 1, og artikel 17, litra d) og e).

Artikel 19

Omkostninger

Omkostninger i forbindelse med anvendelsen af denne rammeafgørelse, bortset fra omkostninger, der opstår udelukkende på udstedelsesstatens territorium, afholdes af fuldbyrdelsesstaten.

Artikel 20

Forbindelsen med andre aftaler og ordninger

Det står medlemsstaterne frit for fortsat at anvende de bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger, der gælder på tidspunktet for vedtagelsen af denne rammeafgørelse, for så vidt disse er mere vidtrækkende end denne rammeafgørelses mål og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for fuldbyrdelse af sanktioner.

Artikel 21
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse inden den ...¹.
2. Medlemsstaterne meddeler Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. På baggrund af en rapport udarbejdet af Kommissionen ud fra disse oplysninger undersøger Rådet inden den ...², om medlemsstaterne har efterkommet denne rammeafgørelse.
3. Generalsekretariatet for Rådet underretter medlemsstaterne og Kommissionen om de erklæringer, der er fremsat i medfør af artikel 6, stk. 2.
4. Inden fem år efter denne rammeafgørelses ikrafttræden udarbejder Kommissionen på grundlag af de modtagne oplysninger en rapport, der ledsages af alle de initiativer, den måtte anse for hensigtsmæssige.

Artikel 21
Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

¹ To år efter ikrafttrædelsen.
² To år efter datoen i stk. 1.

EUROPÆISK FULDBYRDELSSESORDRE

omhandlet i Rådets rammeafgørelse/..../RIA om den europæiske fuldbyrdelsesordre
og overførelse af domfældte mellem EU-medlemsstaterne

Denne europæiske fuldbyrdelsesordre er udstedt af en kompetent myndighed.

Der anmodes om, at den sanktion, der er idømt nedenstående person, anerkendes og fuldbyrdes.

a)

- * Udstedelsesstat:
- * Fuldbyrdelsesstat:

b) Den domstol, der har truffet afgørelsen om idømmelse af sanktionen:

Officiel betegnelse:

Adresse:

Sagsnummer (...):

Tlf. nr.: (landekode) (lokalt områdenummer)

Fax nr.: (landekode) (lokalt områdenummer)

E-mail (hvis en sådan findes):

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med den udstedende myndighed:

Nærmere oplysninger vedrørende den (de) person(er), der skal kontaktes for yderligere oplysninger med henblik på fuldbyrdelse af sanktionen eller med henblik på at aftale nærmere vilkår for overførelsen (navn, titel/stilling, tlf. nr., fax nr. og, hvis en sådan findes, e-mail):

.....

c) Den myndighed, der i udstedelsesstaten er kompetent med henblik på fuldbyrdelse af sanktionen (såfremt denne myndighed ikke er den samme som den i litra b) anførte):

Officiel betegnelse:

.....

Adresse:

.....

Tlf. nr.: (landekode) (lokalt områdenummer)

Fax nr.: (landekode) (lokalt områdenummer)

E-mail (hvis en sådan findes):

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med den myndighed, der er kompetent med henblik på fuldbyrdelse:.....

.....

Nærmere oplysninger vedrørende den (de) person(er), der skal kontaktes for yderligere oplysninger med henblik på fuldbyrdelse af afgørelsen eller med henblik på at aftale nærmere vilkår for overførelsen (navn, titel/stilling, tlf. nr., fax nr. og, hvis en sådan findes, e-mail):

.....

.....

d) Såfremt der er udpeget en central myndighed til varetagelse af den administrative fremsendelse af den europæiske fuldbyrdelsesordre i udstedelsesstaten:

Navnet på den centrale myndighed:.....

.....

Kontaktperson, hvis en sådan findes (titel/stilling og navn):

.....

Adresse:

.....

Sagsnummer:
Tlf. nr.: (landekode) (lokalt områdenummer):
Fax nr.: (landekode) (lokalt områdenummer):
E-mail (hvis en sådan findes):

e) Den (de) myndighed(er), der kan kontaktes (såfremt litra c) og/eller d) er udfyldt):

Den myndighed, der er anført i litra b)
Kan kontaktes med hensyn til spørgsmål vedrørende:

Den myndighed, der er anført i litra c)
Kan kontaktes med hensyn til spørgsmål vedrørende:

Den myndighed, der er anført i litra d)
Kan kontaktes med hensyn til spørgsmål vedrørende:

f) Oplysninger om den fysiske person, der er idømt sanktionen:

Efternavn:
Fornavn(e):
Evt. fødenavn:
Evt. kaldenavn:
Køn:
Nationalitet:
Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis et sådant findes):
Fødselsdato:
Fødested:
Bopæl og/eller sidst kendte adresse:
.....

Sprog, som vedkommende forstår (hvis dette vides):.....

Hvis den europæiske fuldbyrdelsesordre fremsendes til fuldbyrdelsesstaten, fordi den person, der er idømt sanktionen, har fast lovligt opholdssted der, tilføjes følgende oplysninger:

Lovlig bopæl i fuldbyrdelsesstaten:

Hvis den europæiske fuldbyrdelsesordre fremsendes til fuldbyrdelsesstaten, fordi den person, der er idømt sanktionen, har anden fast tilknytning til denne stat, tilføjes følgende oplysninger:

Karakteren af den tætte tilknytning til fuldbyrdelsesstaten:

g) Afgørelse om idømmelse af sanktionen:

Afgørelsen blev truffet den (dato):

Afgørelsen blev retskraftig den (dato):

Afgørelsens sagsnummer (hvis et sådant findes):

Afgørelsen eller en administrativ afgørelse, som er truffet i henhold til denne afgørelse, indeholder en udvisningsforanstaltning eller anden foranstaltning, som ikke tillader personen at blive på udstedelsesstatens område, efter at sanktionen er fuldbyrdet:

Ja

Nej

1. Denne europæiske fuldbyrdelsesordre vedrører i alt lovovertrædelser.

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og beskrivelse af de omstændigheder, under hvilke lovovertrædelser(erne) er begået, herunder tidspunkt og sted, samt arten af den dømtes deltagelse heri:

.....
.....
.....

.....
.....
Karakter og retlig beskrivelse af lovovertrædelse(erne) samt den relevante retsforordning/lov,
på grundlag af hvilken afgørelsen er truffet:.....
.....
.....

2. Såfremt den (de) under punkt 1 anførte lovovertrædelse(r) som defineret i udstedelsesstatens lovgivning udgør en eller flere af følgende lovovertrædelser, der i udstedelsesstaten straffes med frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år, bekræftes dette ved at sætte kryds ud for det relevante:

deltagelse i en kriminel organisation

terrorisme

menneskehandel

seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi

ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer

ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer

bestikkelse

svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold

falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen

internetkriminalitet

miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter

menneskesmugling

forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse

ulovlig handel med menneskevæv og -organer

bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning

racisme og fremmedhad

organiseret eller væbnet røveri
ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
bedrageri
afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
forfalskning af betalingsmidler
ulovlig handel med hormonpræparater og andre væksthæmmende stoffer
ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
ulovlig handel med stjalne motorkøretøjer
voldtægt
forsætlig brandstiftelse
strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
skibs- eller flykapring
sabotage

3. Detaljeret beskrivelse af den (de) begåede lovovertrædelse(r), såfremt den (de) under punkt 1 anførte lovovertrædelse(r) ikke falder ind under punkt 2:

.....
.....
.....

- h) Status vedrørende afgørelsen om idømmelse af en sanktion:

1. Det bekræftes (sæt kryds):
- a) at afgørelsen er retskraftig
 - b) at personen så vidt vides af den myndighed, der har udstedt den europæiske fuldbyrdelsesordre, har fuldbyrdelsesstatens nationalitet, eller har fast lovligt opholdssted i fuldbyrdelsesstaten
 - c) at personen så vidt vides af den myndighed, der har udstedt den europæiske fuldbyrdelsesordre, har anden tæt tilknytning til fuldbyrdelsesstaten og har indvilget i at blive overført

d) at der, så vidt vides af den myndighed, der har udstedt den europæiske fuldbyrdelsesordre, ikke er truffet nogen afgørelse vedrørende den samme person for de samme handlinger i fuldbyrdelsesstaten, og at der ikke er fuldbyrdet en tilsvarende afgørelse i en anden stat end udstedelsesstaten eller fuldbyrdelsesstaten

2. Det angives, om den pågældende person er mødt personligt frem under retssagen:

a) Ja.

b) Nej. Det bekræftes:

at personen personligt eller på anden måde er blevet underrettet om tid og sted for det retsmøde, som førte til afgørelsen *in absentia*, eller at personen har tilkendegivet over for en kompetent myndighed, at han/hun ikke anfægter afgørelsen.

3. Oplysninger vedrørende sanktionens varighed:

3.1. Sanktionens samlede varighed:

3.2. Den domfældte sad i varetægtsarrest i følgende periode:

.....

3.3. Personen har været fængslet/ afsonet dom siden:

.....

3.4. Straf, der mangler at blive udstået den.....(angiv dato: dd-mm-åååå):

(angiv tidsrum: dd-mm-åååå)

4. Oplysninger vedrørende sanktionens art

frihedsstraf

frihedsberøvende foranstaltning

ungdomssanktioner

andet (præciseres):

(i) Efter udstedelsesstatens lovgivning er den pågældende person berettiget til prøveløsladelse efter at have afsonet

- halvdelen af straffen
- to tredjedele af straffen
- en anden del af straffen

(angiv venligst)

j) Personens holdning til overførelsen:

Personen har taget initiativ til overførelsen:

Personen har indvilget i at blive overført:

Personen har ikke indvilget i at blive overført, fordi:

.....

Personen kunne ikke høres, fordi:

.....

k) Andre forhold af relevans for sagen (fakultative oplysninger)

.....

.....

.....

Teksten til afgørelsen om sanktionen er vedlagt den europæiske fuldbyrdelsesordre.

Underskrift fra den myndighed, der har udstedt den europæiske fuldbyrdelsesordre, og/eller fra dennes repræsentant

.....

.....

Navn:

Funktion (titel/stilling):

Dato:

Officielt stempel (hvis et sådant findes)